

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.9.2014
COM(2014) 572 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

OM UDVALGENES ARBEJDE I 2013

{SWD(2014) 279 final}

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

OM UDVALGENES ARBEJDE I 2013

I henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹ (i det følgende benævnt "komitologiforordningen"), forelægger Kommissionen hermed den årlige beretning om udvalgenes arbejde i 2013.

Beretningen giver et overblik over udviklingen i komitologisystemet i 2013 og et sammendrag af udvalgsaktiviteterne. Den ledsages af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som indeholder detaljerede statistikker om de enkelte udvalgs arbejde.

1. OVERBLIK OVER UDVIKLINGEN I KOMITOLOGISYSTEMET I 2013

1.1 Generel udvikling

Som beskrevet i beretning fra 2012² blev alle procedurer i den "gamle" komitologiafgørelse³ – med undtagelse af forskriftsproceduren med kontrol (RPS) – automatisk tilpasset til de nye komitologiprocedurer, der er fastlagt i komitologiforordningen.

I 2013 anvendte Komitologiudvalgene derfor de procedurer, der er fastlagt i komitologiforordningen, dvs. rådgivningsproceduren (artikel 4) og undersøgelsesproceduren (artikel 5) samt forskriftsproceduren med kontrol, som er fastlagt ved artikel 5a i komitologiafgørelsen.

I overensstemmelse med den erklæring⁴, der blev fremsat på tidspunktet for vedtagelsen af komitologiforordningen, om at alle bestemmelser om forskriftsproceduren med kontrol i eksisterende basisretsakter ville blive tilpasset de kriterier, der er fastlagt i traktaten, vedtog Kommissionen i 2013, efter at have gennemført en indledende undersøgelse i 2012, tre forslag⁵ om tilpasning af i alt 200 basisretsakter til TEUF's artikel 290 og 291. Disse forslag gennemgår nu den almindelige lovgivningsprocedure.

1.2 Revision af appeludvalgets forretningsorden

Appeludvalgets forretningsorden, som blev vedtaget den 29. marts 2011⁶, omfatter en ændringsklausul (artikel 14), hvori det fastsættes, at Kommissionen inden april 2014 skal vurdere, hvordan forretningsordenen fungerer i praksis. Denne vurdering vedrører kun forretningsordenen og ikke selve bestemmelserne i forordning (EU) nr. 182/2011, som skal revideres senest den 1. marts 2016.

¹ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

² Kommissionens rapport om udvalgenes arbejde i 2012, COM(2013) 701 final.

³ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23) ændret ved Rådets afgørelse 2006/512/EF (EUT C 255 af 21.10.2006, s. 4).

⁴ Denne erklæring blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende sammen med forordning (EU) nr. 182/2011 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 19).

⁵ COM(2013) 0451, 0452 og 0751.

⁶ EUT C 183 af 24.6.2011, s. 13.

Siden forordning (EU) nr. 182/2011 trådte i kraft den 1. marts 2011 og frem til slutningen af 2013, er appeludvalget hovedsageligt blevet sammenkaldt for at behandle et politikområde, nemlig helbreds- og forbrugerbeskyttelse, mere specifikt i forbindelse med genetisk modificerede fødevarer og foder og plantebeskyttelsesmidler. Kommissionen henviste 23 udkast til gennemførelsesretsakter til appeludvalget, som er trådt sammen 15 gange siden dets oprettelse. To af disse udkast var ikke inden for området sundhed og forbrugerbeskyttelse (de omhandlede told og miljø).

I flertallet af sager blev appeludvalget kaldt sammen, fordi det relevante udvalg ikke afgav nogen udtalelse. En af hovedårsagerne hertil findes i artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011, som for de tilfælde, hvor der ikke er afgivet en udtalelse på området beskyttelse af menneskers, dyrs eller planters sundhed eller sikkerhed, fastsætter, at gennemførelsesretsakten ikke må vedtages⁷. Hvis en gennemførelsesretsakt anses for nødvendig, er der mulighed for at forelægge en ændret udgave af retsaken for det samme udvalg eller inden for en måned at forelægge udkastet til gennemførelsesretsakt for appeludvalget. I tilfælde som f.eks. tilladelsen af genetisk modificerede fødevarer eller foder er der begrænsede muligheder for at foretage ændringer, og en ny forelæggelse for udvalget vil derfor sandsynligvis ikke føre til et andet resultat. Kommissionens tjenestegrene valgte derfor at forelægge gennemførelsesretsakten for appeludvalget. I de fleste tilfælde afgav appeludvalget heller ingen udtalelse, og Kommissionen vedtog foranstaltningerne i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011.

De problemer, der indtil nu i praksis er blevet identificeret i samarbejdet med appeludvalget, vedrører fastsættelse af mødedatoen og repræsentationsniveauet, mulighederne for at opnå kompromisser og anvendelse af den skriftlige procedure.

1.2.1 Mødedato og repræsentationsniveau

Det fastlægges i forordning (EU) nr. 182/2011 i artikel 3, stk. 7, at "*Formanden fastsætter datoen for appeludvalgsmødet i tæt samarbejde med udvalgets medlemmer, således at medlemsstaterne og Kommissionen kan sikre et passende repræsentationsniveau*". Dette afspejles i artikel 1, stk. 5, i forretningsordenen, som forpligter Kommissionen til at høre medlemsstaterne "*om forskellige mulige mødedatoer*", og foreskriver, at medlemsstaterne kan fremsætte forslag hertil. Formålet er at sikre et tilstrækkeligt højt repræsentationsniveau; generelt bør repræsentationsniveauet ikke være lavere end for medlemmer af komitéen af faste repræsentanter, således at møderne ikke blot gentager de drøftelser, der er gennemført i det relevante udvalg.

Eftersom mødet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 7, i forordning (EU) nr. 182/2011 senest skal finde sted seks uger efter indbringelsen for appeludvalget, kan det i praksis være en udfordring at finde en passende mødedato, men man har ikke desto mindre kunnet enes om en løsning i alle tilfælde. For så vidt angår repræsentationsniveauet har erfaringerne hidtil vist, at repræsentation på ministerniveau ikke er normen; det er normalt på de permanente repræsentanters niveau. Medlemsstaterne vælger deres repræsentant i appeludvalget, og ordlyden i forretningsordenens artikel 1, stk. 5, giver tilstrækkelig fleksibilitet til at tilpasse repræsentationsniveauet til den forhåndenværende sag.

⁷ Dette er uden forbehold af vedtagelsen af gennemførelsesretsakter i undtagelsestilfælde som fastsat i artikel 7.

1.2.2 Fremme af kompromiser

Forordning (EU) nr. 182/2011 fastlægger klart, at udkastet til gennemførelsesretsakt skal forelægges appeludvalget. Det er derfor ikke muligt at forelægge en ændret udgave. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 182/2011 kan alle medlemmer af appeludvalget imidlertid foreslå ændringer til udkastet til gennemførelsesretsakt, indtil udtalelsen er afgivet, og formanden kan træffe afgørelse om, hvorvidt udkastet skal tilpasses. Dette afspejles i artikel 4, stk. 2, i forretningsordenen. Det er derfor på nuværende tidspunkt muligt for formanden at fremme et kompromis ved f.eks. at godkende eller foreslå ændringer under mødet.

1.2.3 Skriftlig procedure

Inden for specifikke politikområder som f.eks. genetisk modificerede fødevarer og foder og plantebeskyttelsesmidler fandt appeludvalget pga. emnets karakter ikke frem til kompromiser. Appeludvalgets møder er ofte korte og når til samme resultat som det relevante udvalg, uden at der afgives en udtalelse. I sådanne specifikke sager er anvendelsen af den skriftlige procedure derfor i visse tilfælde blevet foreslået helt fra starten. Muligheden og betingelserne for anvendelse af den skriftlige procedure er fastlagt i artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) nr. 182/2011, og proceduren omhandles i forretningsordenens artikel 7, som foreskriver, at formanden navnlig kan anvende den skriftlige procedure, hvor udkastet allerede er blevet drøftet på et møde i appeludvalget. Ordlyden udelukker ikke anvendelse af den skriftlige procedure fra starten af i begrundede tilfælde. Ifølge artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) nr. 182/2011 skal der dog indkaldes til møde, hvis et udvalgsmedlem anmoder herom, og hidtil er der altid blevet foretaget sådanne anmodninger.

1.2.4 Konklusion

De hidtidige erfaringer med appeludvalget bekræfter, at forretningsordenen afspejler bestemmelserne i forordning (EU) nr. 182/2011 i tilstrækkelig grad, at forretningsordenen giver et effektivt grundlag for arbejdet i appeludvalget, og at der derfor på nuværende tidspunkt ikke noget behov for ændring af den. Skulle der opstå et sådant behov, giver den planlagte revision af forordning (EU) nr. 182/2011 i 2016 en mulighed for at tage emnet op igen.

1.3 Udvikling i retspraksis

Med sin dom i sag C-427/12, Kommissionen mod Parlamentet og Rådet ("biocidsagen") den 18. marts 2014 udtalte Domstolen sig for første gang i en sag om afgrænsningen mellem delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Med sin stævning i biocidsagen nedlagde Europa-Kommissionen påstand om annullation af en bestemmelse om vedtagelse af bestemmelser om gebyrer, der skal erlægges til Det Europæiske Kemikalieagentur, ved gennemførelsesretsakter. Kommissionen fandt, at disse burde fastsættes ved delegerede retsakter. Domstolen afviste Kommissionens stævning som ugrundet. Selvom Domstolen ikke stillede spørgsmål ved, at TEUF's artikel 290 og 291 har hver deres anvendelsesområde,

anerkender den, at lovgiveren råder over en skønsmargen ved afgørelsen af, om Kommissionen skal tildeles en delegeret beføjelse i medfør af artikel 290, stk. 1, TEUF eller en gennemførelsesbeføjelse i medfør af artikel 291, stk. 2, TEUF. Som følge heraf fandt Domstolen, at domstolskontrollen derfor er begrænset til åbenbare fejlskøn.

To af Domstolens domme fra 2013 afklarede visse aspekter af forskriftsproceduren i henhold til afgørelse 1999/468/EF⁸. Sagerne vedrørte situationer, hvor forskriftsudvalget havde stemt inden forordning (EU) nr. 182/2011 trådte i kraft, hvorfor proceduren måtte betragtes som igangværende i overensstemmelse med forordningens artikel 14, og den derfor måtte gennemføres i overensstemmelse med forskrifterne i afgørelse 1999/468/EF.

2. AKTIVITETSOVERSIGT

2.1 Antal udvalg og møder

Det er vigtigt at sondre mellem på den ene side komitologiudvalg og på den anden side andre enheder, især "ekspertgrupper", som Kommissionen selv har nedsat. Sidstnævnte leverer sagkundskab til Kommissionen⁹ til udformning og gennemførelse af politik og delegerede retsakter, medens komitologiudvalgene bistår Kommissionen med at udøve de gennemførelsesbeføjelser, som er tillagt den ved basisretsakter. Denne beretning vedrører alene komitologiudvalg. Antallet af komitologiudvalg pr. 31. december 2013 er opgjort pr. aktivitetssektor (se tabel 1). Tallene fra det foregående år (den 31. december 2012) er også medtaget for sammenligningens skyld. Sektioner og konfigurationer tælles ikke separat, da disse tilhører et overordnet udvalg.

TABEL I — Antal udvalg i alt (2013)

Politikområde	2012	2013
Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (AGRI)	15	20
Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)	1	1
Budget (BUDG)	2	2
Klima (CLIMA)	4	4
Kommunikation (COMM)	1	1
Kommunikationsnet, indhold og teknologi (CNECT)	6	6
Udvikling og Samarbejde – EuropeAid (DEVCO)	6	6
Økonomiske og Finansielle Anliggender (ECFIN)	1	2
Uddannelse og Kultur (EAC)	7	8
Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (EMPL)	3	4
Energi (ENER)	16	18
Udvidelse (ELARG)	4	4
Erhvervspolitik (ENTR)	30	33
Miljø (ENV)	31	33
Sundhed og Forbrugere (SANCO)	24	26
Indre Anliggender (HOME)	11	13
Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (ECHO)	2	3
Informationsteknologi (DIGIT)	1	1
Det Indre Marked (MARKT)	15	15

⁸ Dom af 26. september 2013 i sag T-164/10, Pioneer Hi-Bred International, Inc. mod Kommissionen og dom af 13. december 2013 i sag T-240/10, Ungarn mod Kommissionen.

⁹ Flere oplysninger findes på adressen: <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm>

Retlige Anliggender (JUST)	14	17
Maritime Anliggender og Fiskeri (MARE)	4	4
Mobilitet og Transport (MOVE)	31	32
Regionalpolitik (REGIO)	1	2
Forskning (RTD)	6	8
Generalsekretariatet (SG)	2*	2*
Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter (FPI)	4	4
Statistikker (ESTAT)	7	7
Beskatning og Toldunion (TAXUD)	11	13
Handel (TRADE)	11	13
I ALT:	271	302

* Inklusive appeludvalget (af hensyn til komitologiregistret er appeludvalget registreret som et udvalg, som SG er ansvarlig for, men det forvaltes i praksis af den relevante tjenestegren).

I 2013 kunne komitologiudvalgene generelt klassificeres efter den proceduretype, de anvender (rådgivningsprocedure, undersøgelsesprocedure, forskriftsprocedure med kontrol — se tabel II). Visse udvalg, som har anvendt flere procedurer, er blevet udskilt fra de andre udvalg, som anvender en enkelt procedure.

TABEL II – Antal udvalg opdelt efter procedure (2013)

	Proceduretype				I ALT:
	Rådgivnings-proceduren	Undersøgelses-proceduren	Forskrifts-proceduren med kontrol	Anvendelse af flere proceduretyper	
AGRI	0	15	0	5	20
BUDG	1	1	0	0	2
CLIMA	0	0	0	4	4
CNECT	0	2	0	4	6
COMM	0	1	0	0	1
DEVCO	0	5	0	1	6
DIGIT	0	1	0	0	1
EAC	1	2	0	5	8
ECFIN	1	0	0	1	2
ECHO	0	2	0	1	3
ELARG	1	3	0	0	4
EMPL	0	0	2	2	4
ENER	3	8	1	6	18
ENTR	6	6	4	17	33
ENV	0	6	5	22	33
ESTAT	0	3	0	4	7
FPI	0	4	0	0	4
HOME	1	6	0	6	13
JUST	3	4	4	6	17
MARE	0	4	0	0	4
MARKT	0	2	4	9	15
MOVE	3	7	4	18	32
OLAF	0	0	0	1	1
REGIO	0	0	0	2	2
RTD	0	6	0	2	8
SANCO	1	9	1	15	26
SG	0	2	0	0	2

TAXUD	1	11	0	1	13
TRADE	3	6	0	4	13
I ALT:	25	116	25	136	302

* Inklusive appeludvalget.

Antallet af udvalg er ikke den eneste indikator for komitologiaktivitet. *Antallet af møder* samt *antallet af skriftlige procedurer*¹⁰ i 2013 afspejler også arbejdsintensiteten generelt, både på områdeplan og i de enkelte udvalg (tabel III).

TABEL III – Antal møder og skriftlige procedurer (2013)

	Antal udvalg	Møder		Skriftlige procedurer	
		2012	2013	2012	2013
AGRI	20	134	132	3	3
BUDG	2	5	6	0	1
CLIMA	4	16	13	0	3
CNECT	6	26	16	7	12
COMM	1	1	2	2	4
DEVCO	6	24	20	28	48
DIGIT	1	2	2	0	0
EAC	9	14	9	53	59
ECFIN	2	1	0	0	0
ECHO	3	4	5	6	5
ELARG	4	5	4	22	10
EMPL	4	2	2	6	15
ENER	18	27	33	9	2
ENTR	33	51	56	25	29
ENV	33	46	42	14	18
ESTAT	7	12	12	6	4
FPI	4	7	4	7	7
HOME	13	31	21	40	15
JUST	17	7	4	18	11
MARE	4	11	8	8	15
MARKT	15	11	9	7	6
MOVE	32	50	52	22	16
OLAF	1	4	2	0	0
REGIO	2	7	7	6	3
RTD	8	56	23	227	240
SANCO	26	144	127	354	403
SG	2	3*	7*	0	0
TAXUD	13	81	81	14	32
TRADE	13	15	19	5	9
I ALT:	302	797	718	889	970

* Inklusive 7 møder i appeludvalget.

¹⁰

Et udvalgs stemmeafgivning kan finde sted på et ordinært udvalgsmøde eller i behørigt begrundede tilfælde ved en skriftlige procedure i henhold til artikel 3, stk. 5, i komitologiforordningen.

2.2 Antal udtalelser og gennemførelsesretsakter/-foranstaltninger

Som altid indeholder denne også det samlede tal for *udtalelser* afgivet af udvalgene og de efterfølgende *gennemførelsesretsakter/-foranstaltninger*, som Kommissionen har vedtaget¹¹. Tallene viser udvalgenes konkrete "produktion" (se tabel IV).

TABEL IV – Antal vedtagne udtalelser og gennemførelsesretsakter/-foranstaltninger (2013)

	Udtalelser	Vedtagne retsakter	Foranstaltninger vedtaget i henhold til RPS
AGRI	189	202	1
BUDG	9	9	0
CLIMA	11	5	8
CNECT	45	45	1
COMM	4	4	0
DEVCO	127	127	0
DIGIT	1	1	0
EAC	75	55	0
ECFIN	0	1	0
ECHO	6	7	0
ELARG	35	39	0
EMPL	14	14	0
ENER	17	3	7
ENTR	49	29	21
ENV	60	36	25
ESTAT	13	4	13
FPI	6	6	0
HOME	21	19	0
JUST	11	12	0
MARE	29	29	0
MARKT	7	4	8
MOVE	56	39	7
OLAF	0	0	0
REGIO	4	5	0
RTD	250	250	0
SANCO	709	605	80
SG	9*	8	0
TAXUD	105	106	0
TRADE	54	52	0
I ALT:	1 916	1 716	171

* Inklusive 9 udtalelser fra appeludvalget.

¹¹ Det skal bemærkes, at der kan forekomme forskelle mellem antallet af udtalelser og antallet af gennemførelsesretsakter/-foranstaltninger i et givet år. Grunden hertil forklares i indledningen til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

2.3 Appeludvalgets møder

Appeludvalget mødtes syv gange i løbet af 2013 og drøftede i alt ni udkast til gennemførelsesretsakter (inden for områderne sundhed og forbrugerpolitik, told og miljø), som var blevet henvist af Kommissionen. I alle 9 tilfælde afgav appeludvalget ingen udtalelse, og Kommissionen besluttede at vedtage otte af disse gennemførelsesretsakter.

2.4 Brug af forskriftsproceduren med kontrol

Som nævnt under punkt 1 er forskriftsproceduren med kontrol ikke blevet påvirket af komitologireformen fra 2011. Denne procedure kan ikke længere finde anvendelse i forbindelse med ny lovgivning, men den optræder stadig i mange eksisterende basisretsakter, og den vil fortsat finde anvendelse i forbindelse med disse, indtil de er blevet tilpasset. I 2013 blev der vedtaget 171 foranstaltninger efter RPS (se tabel IV). Der blev gjort brug af veto retten i ét tilfælde (GD ENV). Til sammenligning blev der ikke gjort brug af veto retten i 2012.

TABEL V – Antal foranstaltninger vedtaget efter forskriftsproceduren med kontrol (RPS) (2013)

	Foranstaltninger vedtaget i henhold til RPS	Indsigelser fra EP mod vedtagelse af udkast til foranstaltninger under RPS	Indsigelser fra Rådet mod vedtagelse af udkast til foranstaltninger under RPS
AGRI	1	0	1
BUDG	0	0	0
CLIMA	8	0	0
CNECT	1	0	0
COMM	0	0	0
DEVCO	0	0	0
DIGIT	0	0	0
EAC	0	0	0
ECFIN	0	0	0
ECHO	0	0	0
ELARG	0	0	0
EMPL	0	0	0
ENER	7	0	0
ENTR	21	0	0
ENV	25	1	0
ESTAT	13	0	0
FPI	0	0	0
HOME	0	0	0
JUST	0	0	0
MARE	0	0	0
MARKT	8	0	0
MOVE	7	0	0
OLAF	0	0	0
REGIO	0	0	0

RTD	0	0	0
SANCO	80	0	0
SG	0	0	0
TAXUD	0	0	0
TRADE	0	0	0
I ALT:	171	1	1

3. Detaljerede oplysninger om udvalgenes arbejde

I det ledsagende arbejdsdokument gives der detaljerede oplysninger om arbejdet i de enkelte udvalg i 2013 opdelt efter udvalgenes tilhørsforhold til generaldirektoraterne i Kommissionen.